

СВОБОДЕНЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 мѣсеца 4 лева

Редакторъ-стопанинъ
СТЕФАНЪ ИВ. ЦЕТКОВЪ.

Редакцията ни се помещава на
ул. „Драгоманъ“, въ адан. на Т. Живковъ

Такса за публикациите на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на кв. с. м. Приставски и барич. обявления за 1 път по 5 ст., за 2 пъти 10 ст. на дума.

ЕЛЕКТРИЧЕСКО И ВОДОПРОВОДНО БЮРО

Жисимовъ & Алкалай

СОФИЯ — ул. „Сердика“ № 10. Телефонъ № 1297
ВАРНА — ул. „Аспарухъ“ № 5. Телефонъ № 169

Извършва всѣкакви електрически, водопроводни и бански инсталации.

Има голѣмъ складъ съ разни електрически и водопроводни материали.

Има така сжщо голѣмъ депозитъ отъ икономически крушки.

ПЕТРЪ ГР. ПОПОВЪ

АДВОКАТЪ — ВАРНА.

Приема да води и защишава дѣла
прѣдъ всички сждилища въ царството.
Писалище — срѣщу пазаря (подъ мировото сждилище).

Кара-Агачско Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 572

с. Кара-Агачъ, 8 април, 1915 год.

На 21 април т. г. въ канцеларията на общинското управление ще се произведе новъ търгъ за продажбата на складираната върху мѣрата въ мѣстността „Гьоджука“ дървена маса отъ Гьокче-дюзюшкото общин. сѣчище „Хламбурджа“, а именно:

1). Грубъ строителенъ материалъ за колове, мертеци и греди въ 7 групи всичко 616 простр. куб. метра и

2). Горивъ материалъ въ 7 групи всичко 371.75 пр. куб. м.

Наддаването ще стане на кубикъ по отдѣлно за строителния и горивъ материалъ.

Първоначалната стойност е: а) На грубия строителенъ материалъ 7 лева на простр. кубич. метръ и б) На горивия материалъ 4 лева на простр. куб. метръ

Офертите се приематъ до 4 часа слѣдъ обѣдъ. Искания залогъ е 300 лева, — и документи съгласно чл. 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на общин. управление.

Общин. Кметъ: М. Георгиевъ

Секр. Бирникъ: М. Ботушаровъ

Дава се подъ наемъ квартира съ три стаи, кухня и таванъ въ третия етажъ на зданието на масата на несъстоятелността на Г. Безазиянъ и С-ие — Варна, въ улица „6 септември“, II уч. — срѣщу земледѣлческата банка.

Синдикъ по несъстоятелността
на Гарабедъ Безазиянъ и С-ие — Варна:
Василь Т. Чобановъ, адвокатъ.

Продава се къща съ 4 стаи, салонъ, двѣ кухни, мааза и пералня, находяща се на ул. „Кавалска“ № 19, близо до градската градина. Цѣлото дворно мѣсто заедно съ постройката заема 400 кв. метра.

За споразумѣние до стопанина въ сжщия домъ.

Йоханъ Конфино—Провадия

има за проданъ 1000 кубич. метра дърва чисто менше; строителенъ материалъ: дъски 2 — 2½ м. дължина; разни мобилно-столарски и коларски материали.

Цѣни много износни.

Венизелосъ и Гунарисъ.

Скарването на двамата грѣцки държавници причини извѣстно раздвижване въ политическ. кръгове на балканскитѣ държави. Прѣди тоя фактъ, сегашното грѣцко правителство постоянно твърдише въ своя печать, че то слѣдва и ще слѣдва политиката на Венизелосъ. Обаче, съ настѣпването на законодателнитѣ избори, обстоятелствата въ грѣцкия политически животъ почнаха да се измѣняватъ въ едно отрицателно направление. Гунарисъ — сегашниятъ грѣцки премиеръ — почна своята изборна агитация отъ тамъ, отъ кждѣто е най-рискувано. Той поведе кампания противъ Венизелосъ, комуто приписва политиката на отстъпникѣ. Възмутенъ отъ подобно изданичество, Венизелосъ писмено изложи направлението и срѣдствата на своята външна политика. Тукъ се почна една борба, която грѣцкия печатъ незакжне да изнесе прѣдъ свѣта. Не стигахме сторената грѣпка, паразена въ писмени изложения, но трѣбваше и печата да допълни останалото, за да бжде разкрита всичката грѣцка византийщина. Много симптоматично има въ таа недостойна борба. Отъ изложенията на Венизелосъ и възраженията, направени на тѣхъ отъ Гунарисъ, се разбира, че и двамата противници подържатъ еднакви възгледи по отношение на външната политика, а особено спрямо България. Но важното е да се намѣри причината на скарването, за да се разбере възникналиятъ антагонизъмъ.

Венизелосъ винаги е билъ твърдо увѣренъ, че побѣдата въ европейската война ще бжде на страната на Тройното съглашение. Тази негова вѣра опрѣдѣлише издѣло политическото му поведение. Погрѣшно е да се мисли, че Венизелосъ по-малко е фанатизиранъ въ своята завистъ къмъ българитѣ и поради това е отстъпчивъ къмъ тѣхъ. Като всѣки истински грѣкъ, той е откърменъ и възпитанъ върху основата на най-крвожадната ненавистъ къмъ чувството на уважение тамъ, кждѣто се проявява достоинството на бл-

гарина. Неговата отстъпчивостъ се диктува отъ трезво разбиране на събитията, въ което се състои прѣвъходството му надъ всѣки грѣцки държавници. Твърдѣ отрано Венизелосъ разбира, че европейската война ще се завърши съ морски сражения, въ които безспорно ще наддѣлѣ тая страна, къмъ която е присъединена Англия. Въ началото на прѣнасянето частъ отъ военнитѣ операции отъ сушата на морето, Венизелосъ не се поколѣба да мине явно на страната на Съглашението, но неуспѣ да стори това защото грѣцкия воененъ свѣтъ подъ главното ръководство на кралъ Константино не се съгласи. На сцената се яви Гунарисъ. Неговото назначение за премиеръ-министеръ стана по съображение да се държатъ въ заблуждение, поне за извѣстно врѣме, и двѣтъ воюващи страни, тъй като той е познатъ като държавникъ, който винаги държи среденъ пътъ.

Съ поемане управлението, Гунарисъ заяви, че ще слѣдва политиката на Венизелосъ, но това бѣше само за да се прикрие нетинеския пътъ, по който кралъ Константинъ води Гърция. Въпрѣки изявленията за слѣждане политиката на своя прѣдшественикъ, Гунарисъ почна обратна посока по единъ прикритъ начинъ. Това не е само единъ прѣдизборенъ маниеръ, както нѣкои си го обясняватъ. Но събитията накараха Гунарисъ да признае колко опасна е неговата игра. Докато той обвиняваше Венизелосъ въ отстъпчивостъ, самъ почна да дава изявления, че е готовъ да се отстъпятъ на България нѣкои земи. Докато Германия и Австрия държаха смѣлъ языкъ срѣщу своитѣ противници, Гунарисъ се още имаше надежда, че една политика противъ Съглашението ще накара послѣдното да бжде повече внимателно къмъ интереситѣ на Гърция, но щомъ тѣзи държави оемкнаха въ своя тонъ, той се одрѣма. Когато германския канцлеръ г. фонъ Яговъ неотдавна заяви, че ако войната се продължи, то вината ще падне изключително върху Англия. Грѣцкитѣ дипломати се доста смутиха. Не по-малко

смущение внесе и германския полуофициозен „Франкфуртер Цайтунг“ като писа наскоро, че както през 1805. Германия, ако и победена от Наполеона, последния неможе окончателно да я съсипе, така и сега тя ще остане и за напред да съществува след тая война. И ако сега Гунариес изказва готовност за отстъпки на България, това е защото от официално място, без забивки се заявява, че Германия ще претърпи поражение в войната. Безмислицата в антагонизма между Вензелос и Гунариес става от деня на деня по-явна. Огавката на Вензелос излезе твърдъ прибрзана работа. Собствено тук вината е в краля Константин, който не съумя да примири двата течения в военния съвет.

Гърците бързат да се реабилитират пред Англия, за това сж вече готови на отстъпки. И какъ да не сж готови, когато самия германски канцлер признава, че продължението на войната ще зависи от Англия. Това значи, че войната ще се прекрати щом Англия поиска това, а не Германия. А пък германския печат, казва, че и тоя път Германия ще остане да съществува, макаръ победена както през 1805 г. Има и други причини на гръцкия отстъпки — гръцкия страх от българите, че щали да ги нападат. Той страх е само едно въображение, защото България не мисли да воюва, а да pazi неутралитет, което е най-разумното. Това поведение на България се одобрява всеобщо. Сега и Италия си служи с нашето поведение, което зима за урок. Така, че излизането на Гунариес сж страха от българите сж само претекст да измисли на задълженицата, които Вензелос от името на Гърция е далъ предъ Англия.

На пишуща машина само въ кантората на Васил Георгиев, сръбцу пазар, се приписват и написват на изиспични бързо, чисто и правилно петкакви вид работи, колн и потарилни книжа. Тайната запазена.

Конгреса на Добружанската организация.

Състояният се преди дестина деня в столицата конгрес на добружанската организация произведе на столчани твърдъ приятно впечатление. Живият интерес на дружествените делегати към българското дѣло на тяхната организация им придава вид на ревностни служители на каузата; те напомнятъ едновременно български дѣйци, сплотени тѣсно около освободителното дѣло, любовта къмъ което не даваше място за партизански интриги и гонения. Отъ доклада на дружественият председател се видѣ, че дружеството е работило твърдъ интензивно и, макаръ при крайни неблагоприятни условия, то е добило извѣстни резултати, които главно се изразяватъ въ това, че въ Букурещъ романиът сж достатъчно респектирани отъ тая национална акция на поробени българи. По видимому организацията се състои отъ граждани изъ свободна България, обаче ядрото на тая организация се състои отъ самите ония добружанци, които имаха голѣмото нещастие щото, следъ като изнесоха всичките трудности на освободителната балканска война, минаха сами подъ робство, не по-малко тежко и гнуено отъ онова, подъ което се намиратъ днесъ българите въ гръцка и сръбска Македония.

Конгреса избра настоятелство, което вече почна своята работа. Желателно е щото българските граждани да се присъединятъ къмъ адруженият добружанци, за да засилятъ сж по-бързъ темпъ патристическото дѣло. Всеки знае голѣмото значение на Добружанския край за България и затова една първостепенна задача се налага на всеки гражданинъ, който има България за свое отечество, да ратува за възвръщане похитената ни земя.

Нека се има предъ видъ, че ако у насъ се създаде силно обществено течение за възвръщане Добружа, успѣхътъ е гарантиранъ. Но остане ли инициативата само

въ ръцѣтѣ на нѣколцина души, шансоа ще бѣде твърдъ слабъ за едно пълно удовлетворение. Ако днесъ се счита за рѣшенъ въпросъ за отстъпване намъ голѣми територии отъ Македония, това се дължи на онова именно непоклатимо и единодушно обществено мнѣние, което всички днесъ уважаватъ и признаватъ за справедливо. Подобно нѣщо трѣбва да се прояви отъ страна на всички български граждани, за да се спечели подетата отъ добружанци кауза. Но затова е нужно не приказки и мечтания, а дѣла и трудъ. Освѣнъ туй, трѣбва самата организация да разшири своята дѣятелност и вѣнъ отъ сръбската добружанци; трѣбва да се основатъ мѣстни организации въ провинцията, за да се добие единъ мощенъ подеиъ и рѣшителенъ усѣлъ по пътя на славната по хараактера си добружанска акция.

Г. Д-въ

ОТЗИВИ.

Русенският градски театръ въ Варна.

Прѣзъ изтеклата седмица въ Варна гостуваше Русенския градски театръ, подъ режисерството на г. Вл. Теневъ. Трупата бѣ грижливо подбрана и уредила репертуаръ отъ отбрани пиеси, които бидоха изпълнени сж отличенъ усѣлъ, въпреки голѣмитѣ сценични неудобства на театралния салонъ. Дадохъ се писемтъ: „Прѣсѣдвателитъ“, „Ловъ на мъже“, „Добрите приятели“, „Брати Карамазови“ и „Коварство и любовъ“ правя впечатление играта на артистите, повечето отъ които се подвизаватъ отъ 10—15 години на сцената. Артистите влагатъ въ играта не само свободенъ актьорски маниеръ, но и добъръ драматически усѣлъ, който може да задоволи единъ по-възвисянъ вкусъ. Г-ну Вл. Теневу особено допадатъ ролята отъ комиченъ характеръ и ония на плитоумни и напъни мъже. Сжко така на ролята на по тихи и спокойни чув-

ства. Г-нъ Касианъ Димитровъ сж сполука играе любовните роли на неуравновѣсенъ чувствна, влага добръ наивенъ темпераментъ въ младежките необуздани проявления. Г-нъ Золотовичъ играе свободно, непринудено. Нужно му е само по-малко провинческо отнасяне къмъ собствената си роль въ комедията. Г-нъ Македонски има класически маниеръ и гласъ. Като такъвъ той може да бѣде силенъ въ подходящи роли. Г-нъ Хр. Яневъ е сжко добра сила. Отличенъ бѣ той въ „Добрите приятели“. Има непринуденъ маниеръ.

Отъ женските роли безспорно най добрата сила е г-жа Тенева. Може да се очакватъ още по добри резултати отъ нея.

Трупата изобщо е добръ подбрана както отъ артистични сили, така и сж репертуаръ. Пожелаваме щото ти по често да споможда Варна.

Гнило и Смѣшно.

„Има много нѣща чурукъ въ България“... казва Хамлетъ.

ОПОМНЕТЕ СЕ!

Знае се, безъ гордостъ национална сме. Епопея сж кръвта си написаме и не умѣемъ да се гордѣемъ сж нея.

Наистина имаме отличната твърдъ много завидна черта да понасяме безропотно страданията, болките и да умираме да свети народни идеали, по за жалостъ имаме и много голѣма слабостъ, за забравяме мъчителитѣ, потиснитѣ, неприятелитѣ си и скоро да теглимъ булото на забравата връзъ подлоститѣ имъ и готови сме да имъ простимъ, и даже наново да се сприятелимъ сж тяхъ сжщитѣ.

За туй сме мъченици отъ вѣкове и, може би, за вѣкове.

Друга доша наша черта е бързо, лекомислено да въаприсаме чуждото. Мръсно, гнуено да е, но чуждо да е.

Народъ сж слабо самосъзнание.

Народъ безъ крепки устои. Тичаме подиръ мимолѣтното, подиръ минутното, догонваме всеки чуждъ жеекъ, колко ще глупавъ и идиотски да е.

Винаги чуждото ни се струва по-красиво, по-важно. Винаги прѣдпочитаваме чуждото, а подѣняваме своето. Самоунижаваме се.

Люле-Бургазъ

Поема отъ Арсени Йовковъ*)

Бѣдна с художествената ни литература откъмъ епохални трудове.

Нашитѣ поети на новото време, като изключимъ единъ-двама, не създадохъ нѣщо трайно, нѣщо, което да прѣживае нѣколко поколения. Особно прѣзъ послѣднитѣ години, чувствена се бѣдиотията. Като че ли изворитѣ на творчеството сж прѣсѣхнали.

Ето защо, като бисерна звѣздица върху царския мракъ пробѣсна хубавата, пълна сж нѣженъ лиризмъ поема на поета Арсени Йовковъ, озаглавена Люле Бургазъ, писана прѣзъ войната.

Люле Бургазъ, безсмъртното име на безсмъртната слава, честъ, мощъ и величие на българина.

Поемата е единъ бисеръ повече на короната на българската муза.

Една пѣсенъ, една сладка пѣсенъ, писана сж благодарния въторгъ на борбата, изпита прѣзъ сжщитѣ радости и героизма, една огърлица,

кована върху вихрения огънъ на националния устреиъ къмъ величие, къмъ съвършенство, къмъ щастие.

Една пѣсенъ като народнитѣ, що се раждатъ сждъ велики събития, носятъ се отъ уста на уста и разнасятъ на мало и голѣмо за подвижнтѣ чужовини на героя народъ.

Съ рѣдко майсторство на стиха и на композицията е строена тази гивдава пѣсенъ.

Изплатъ се картина сждъ картина по-милн и по-прѣкрасни: какъ цѣлъ народъ, заняти сж по своя копнежъ, задушванъ повече отъ петъ нѣка, отива да доинше сж кръвта си нова величава страница въ историята.

... О летете, вий соколъ,
Дивни чада на Балкана:
Васъ петъ вѣка ви очакватъ
Въ тая светиня поругана.

И поглежете къмъ Влахерна;
Копе тамъ стърчи забито —
Буйниятъ духъ на Симеона
Зовъ вове ви гърмовито;
И копнѣятъ зарадъ пави
На Принцъ Ниринъ трѣвитѣ;
На Марица бръговетѣ,
Въ тиха Мармара водитѣ...

*) Арсени Йовковъ е авторъ на поемата „Проклетникъ“ (1905 год.), на единъ стихотворенъ прѣводъ на Байроновата „Абидоската Невѣста“, на една премирирана „Ода за 1000 годишнината на Царъ Борисъ“ (1907 год.) и на други други и на нѣ периодич. списания.

Слѣдва живото описание на боеветѣ, рѣдко съвършенство въ нашата поезия. И въ тоя неударимъ, благороденъ устреиъ народенъ е вълетена сждбата на героя. Данко, войникъ отъ 8 приморски полкъ и на неговото сѣмейство, жена и трички мѣннички дѣтица.

Ние спираме, за да приведемъ мнѣнията на цѣлия нашъ периодически печатъ за тая почти единичка пѣсенъ прѣзъ послѣднитѣ години въ нашата поезия.

Списание „Българска Сбирна“ (книга 8, 9 и 10/913 г.):

Единъ „непризнатъ талантъ“, въ чието бѣдце се сѣмѣваха поѣтско дори и малцината му почитатели, изсталино се е пробудилъ подъ силнитѣ впечатления на войната и ни изнепада сж едно творение, скромно по обемъ и просто по форма, но пълно сж прѣлестни жанрови картини и силни, сполучливи описания на епизоди отъ нощечерията на войната и особене на кървавитѣ сражения при Люле-Бургазъ.

Обикновенниятъ простъ сюжетъ е далъ на поета случай да изобрази пдличната домашна обстановка на бѣдния рибаръ — младия и симпатиченъ съпругъ — баща Данко; послѣ той живо рисува какъ се е посръщало обявяването на войната въ провинцията, въторженото заминаване и изпращане на войскитѣ ни къмъ турската граница; кръвопролитнитѣ битки при Люле-Бургазъ и Кара-Агачъ

и, най-сетнѣ, посръщането на херонитѣ въ роднитѣ имъ огнища. Трогательни, мили сж двѣ сцени: оная, която изобразява молещитѣ се колѣнчили прѣдъ иконата на св. Петка три Данкови дѣтица и сцената, дѣто тѣ нализатъ да го посръщнатъ сж китки въ рѣцѣ, безъ да знаятъ, че баща имъ юпашки е загиналъ въ боя при Кара-Агачъ. Поемата се свършва сж една баладно-романтична картина: сомнамбулътъ Боряна — Данковата булка — вдовица, цѣла въ черно, се скита нощемъ край черноморския бръгъ и чака тамъ мъжа си Данко.

Произикната сж живъ лиризмъ, поемата на А. Йовковъ буди най-възвипени и нѣжни чувства въ душата на четета и се чете сж истинска налада. Поезията е съединена въ нея сж реалистично възсѣдаване българската битова и историческа дѣйствителностъ.

Простотата на художественитѣ му похвати, енергичния, стегнатъ, чиличенъ слогу; бодритѣ, пѣргави и изобщо лекъ и звученъ стихъ, като и сравнително чистиятъ евикъ правятъ поемата му цѣнна и откъмъ художествена страна, при всичко че тя е писана, както си личи, сж размаха на едно интуитивно вдъхновение, а не сж методичната бавност и сухостъ на едно дидактично проявление.

Ние я прѣпоръчваме на всички, които обичатъ реалистичната и близъ

Ние сме вицепти готови да възприемем чуждото, даже и тогава, когато то ще ни напомня нашето унижение, ще ни напомня нашия погром.

Какво искате вие? Хората, които ни заведоха на Калиманци и Кукуш първи ревноха за съдбата на „братята“ сърби и най-нахално тормозят отг почване на общевр. война до днес българската съвест.

Това български ли сж?

Зане, вие, граждани, негодувате тогава против модата да носят дамички шапки сръбски фасон? Това е толкова малка обида, малка провокация, че, сравнена с оная на тия чужденци в България, не заслужава отблъскване.

По що думаме? Коя е тая майка, коя е тая сестра, кои сж тия сираци на загиналите герои при Султанъ Тепе при Калиманци, които не биха се огорчили, не, но чито очи не биха се пръбизили с сълзи, като видят на главата на българка сръбска шапка?

Никога, никога тй не могат проести никому за тая мерзост. Но кои сж тия, по сж дръзнали да украсяват главите си с такива серсемски фасони? Кои сж тия, по тий скоро забравят палачите на българщината и дръвет да ги величайт? Дали сж тй бланките на загиналите брати при Султанъ Тепе?

О, не, тй ходят гладни, тй гъмат подслон, тй не познават лукса: Това сж ония изчадия, чито близки биха в тила на топло и уютно, или мардеретуваха като доставчици на войската.

И тй никога, никога не могат да внаят какво изпитва една майка, една сестра, когато чуе думата сръбин — камо ли да види да се носи за лукс и да се величае нщо сръбско.

За изчадията в България има едно чувство — безразличие.

Но, прѣдъ великата намет на падналите български синове, нека безразличията се опомнят.

Опомнете се, българии, ако у вас има въобще нщо българско и не тровете повече отровенитѣ от тѣга български души, защото споменътъ само, тѣй боли, боли...

Кого ще величае вие? сръбския „юнак“ ли, който на всеки ридъ в Македония днес е издигнал бѣсия? Който българска дѣвоика и невѣста не остави тамъ неомърсена? О, нещастници, ако вие можете за минута да накарате да забие сърцето ви съ сърцето на българина, пѣхте да разберете прѣтжлението си къмъ тоя народъ мжченик.

Опомнете се!

Брабанцио.

Дневни новини.

Ученическите легиони. Въ тия дни на политическо мъртвило, дни на безрезультатни двубои на двѣ велики групировки на свѣта, въ България лѣхва единъ ободряющъ дѣхъ на свѣжо патриотическо чувство. Успѣли да запазимъ страната си отъ безрезультатно участие въ сегашната велика война, да подновимъ въ тоя антрактъ на войни народните сили и богатства, ний вече съ право очакваме новъ разцѣтъ на енергия, народенъ подъемъ, патриотически жаръ. Първия сигналъ за това ни дава учащата се младежъ. Изъ невидѣлици въ тѣзи нѣколко седмици изникнаха ученическите легиони, състоѣщи се отъ ученици на горните класове, и имащи за цѣль подготовително имъ въ боевото изкуство. Ученическите легиони се обучаватъ въ казармите въ сръбда и сѣбота слѣдъ обѣдъ и даватъ вече отлични резултати. Народътъ вижда хвърленото отъ бащите патриотическо сѣме, изникнало и дало великоплъне цѣтъ въ тия стройни, бодрите ученически легиони, които отъ скоро подигатъ, жълнуватъ духоветъ въ България. Ще види свѣта вече единъ истински въоръженъ народъ, който за постигане народни идеали дава души и на ученицитѣ.

Анкета за изучаване на професионалното и занаятчишко образование въ България. Г-нъ Б. Н. Балкански, инспекторъ на професионално образование при м-ството на търговията, индустрия и труда, е ималъ добрата инициатива да нареди една анкета за изучаване на професионалното и занаятчишкото образование въ България. Той е разпратилъ вредъ циркуляри, съдържащи важни въпроси за изучаване всички мѣстни условия, необходими за даване една нова теоритично научна и практическическо-техническа насока на сега съществующитѣ професионални училища и работилници. Анкетата обхваща всички економически, стопански, индустриални и промишлени въпроси, които обуславятъ едно правилно и добръ обосноващо професионално образование.

Желателно е широко съдѣйствието на тази похвална инициатива.

Съ какво се занимава грѣцкия консулъ. Единъ грѣкъ, роденъ въ Варна, по име Атанасъ Димитровъ, счетоводителъ въ една тукашна видна търговска фирма, чийто баща е грѣцки поданикъ, е поискалъ да се вѣнчае въ една отъ българските църкви. Неговите родители обаче, подстрекавани отъ тукашния грѣцки консулъ, рѣшително сж настояли пото той да се вѣнчае въ грѣцка църква. Г-нъ консула, ревностенъ защитникъ на елинизма, тамъ дѣто това

е негѣримо, е заявилъ, че въ случай Димитровъ бѣде вѣнчанъ въ българска църква, нѣмало да бѣде признатъ за грѣцки поданикъ отпослѣ. Димитровъ е заминалъ за Софий, дѣто се е вѣнчалъ въ тамошната грѣцка църква.

Г-нъ грѣцкия консулъ трѣба да е отъ ония фанариоти, които ошѣ не могатъ да се помирятъ съ българската църква. Но питаме ний негова милостъ: той духовенъ пѣкакъвъ пастиръ ли е, та е трѣгналъ да урежда и вѣнчавкитѣ. Не знае ли господиныйтѣ, че всеки по желанието си може да бѣде вѣнчанъ и отъ китайски мандиринъ безъ този актъ да има нѣкакво съотношение съ подлството. Г-нъ консула тукъ е единъ търговски агентъ, но не и пратеникъ на патриарха. Ако му е мило за грѣцкитѣ поданици нека той си ги прибере въ Елада, но тукъ въ България, той трѣба да си сѣди на онова мѣсто, на което е поставенъ.

Вѣнчавна. Приятно ни е да съобщимъ, че на 12 того, пѣдѣл сѣтрийтъ, въ града ни ще се извърши вѣнчавката на симпатичната г-ца Гайка Св. Стефанова съ младия и многообѣщаващъ шуменски гражданинъ г-нъ Дико Николовъ.

Нашитѣ честитивания на младата и щастлива двойка.

Осѣденъ На 8 того въ Варн. окр. сѣдъ се разгледаха заведенитѣ отъ г. Ив. Пастуховъ и госпожата му углавни дѣла противъ учители г-ния Венковъ за нанисане обида и клевета чрезъ печата. Слѣдъ изслушване на страницитѣ, сѣдътъ осѣди Венкова по ѣдното дѣло на 2 мѣсеца затворъ и 100 лева глоба, а по другото — на 1 мѣсецъ затворъ и 50 лева глоба.

Изъ електрическата централа. Между управлението и персонала при електрическата централа се води явна и тайна борба, на която кмета, освѣнъ че не туря край, но съ поведението си да удовлетворява на всѣка цѣна принципѣвитѣ на дѣмскитѣ дезертьори мѣтори ошѣ повече засилва тази вражда, която не може да бѣде полезна за общинскитѣ интереси. Прѣдставители на компанията, г. Ф. Фабианъ е лице неотговорящо за този постъ. Но той достатъчно е способенъ да се маэни и отъ около кмета, да се прѣставлява за светицъ, за да може задъ гърба на кмета да върши най-непростени работи. По този начинъ той разполага съ сѣдбата на персонала, обръналъ е централата като че ли на собственъ чифликъ. А кмета? Той само уволнява, като слѣпо му вѣрва на рапортитѣ.

Въ ноемнитѣ условия е казано, че компанията има свой прѣдставител — технически ръководителъ, но не е казано, че той трѣба да бѣде непрѣмеч-

но г-нъ Фабианъ. Не е казано той да бѣде неотговоренъ казанитъ, да гори 50 кубика дърва, да му купуватъ мухоловки, сапутъ за пране и пр. и пр.

Но, въ таква прѣдприятие, кѣдѣто дѣл ламаринени кофи сж доставени за 940 лева, може ли да се каже нщо и да се дири смѣтка?

Концерта Саша Поповъ. Въмѣсто въ сѣбота, какво се оповѣсти по рано, концерта на Саша Поповъ ще се даде въ четвъртъкъ — 16 априлъ, вечертъта, въ салона на К. Ранковъ.

Внѣ отъ обявената програма, Саша ще изпълни и нѣколко български номера, между които и посвѣтената нему, отъ композитора Добри Христовъ народна пѣсенъ на G. Korde.

Отъ името на тапцувалия курсъ при юнашкото д-во, комитетътъ при сѣция изираша сумата 40 лева, въ полза на ученическите трапезарии.

Въ миналия брой писахме за грѣцкия Зафара Аргирова, ученичка при стопан. училище „Трудолѣбие“, която е станала негѣрима съ своето поведѣние къмъ ученицитѣ и съ своитѣ хвалебни пѣсни за грѣцкия кралъ и неговитѣ андартѣ. Сега се научаваме, че въ училището имало нѣкоя си директорка отъ Шуменъ, която е била нейна защитница.

Нека прѣдседателката г-жа К. Попова се позаинтересува и изучи по добръ тоя въпросъ, за да не бѣде шокирано обществото съ възмутителни факти, уронващи нашето национ. достоинство.

Първиятъ тренъ за Добричъ трѣгва отъ Варна на 5 того. На гарата бѣлхъ посрѣщаватъ отъ множество добришки граждани отъ ромѣнскитѣ власти.

Духовна бесѣда. Въ дѣдѣля — 12 тек. априлъ — 3 часа подиръ обѣдъ, въ старата българска църква „св. Архангелъ Михаилъ“ ще държи духовна бесѣда Негово Благог. свец. Димитръ Тодоровъ на тема: „Таинства и обряди въ църквата и гледището на протестантитѣ по тѣхъ“. Входъ свободенъ за всички.

Кражби. Отъ извѣстно врѣме насамъ въ града почнаха да ставатъ маса обирѣ и то въ най-главнитѣ улици. Дѣлжностъ на окр. управителъ се налага да обърне вниманието на своитѣ подлѣдомствени: градоначалникъ, пристави, старши и стражари да бдятъ зорко надъ имота и живота на гражданитѣ.

На вниманието на г. кмета. Живущитѣ граждани въ II уч. улица „27 юлий“ ни се оплакватъ, че отъ дълго врѣме е вдигната чешмата на булев. „Марин Луиза“ сръщу дѣвич. гимна-

ка до българския животъ — поезия. Д. С. 3 в.

Списание „Борба“ (инига 5, февруари 1914 год.):

Поемата е датирана 12 декември 1912 год., днитѣ на Чаталджанското примирие; Лосо: бивакъ на 8 полкъ, надъ с. Калфа-Кюй, сръщу чаталджанската линия. Самото това обстоятелство прави да се различава тази поема въ благоприятна за нея смисълъ отъ стихоплетствата на ония псевдо-поети, които поетизираха въ столичнитѣ бирарии.

Въ идилличния животъ на тихото, рибарско сѣмейство се вмѣква войната и праща Данко да загине храбро въ Кара-Агашкитѣ боеве, за да го оплаква Борна съ трпѣтъ имъ невѣрствни дѣла. Патриотическия духъ, общъ на цѣлата порода отъ войната наша поезия, не е чуждъ на автора, който ни праща да погледнемъ чакъ Влахерна, дѣто копѣе стѣрчи забито, а буйниятъ духъ на Симеона зовъ зове ни гърмовито, и въ тиха Мармара водитѣ колѣбятъ за нами. Поради този патриотиченъ екстазъ на автора човѣшкото тегло, мѣката на еравеното сѣмейство се губи въ гърма на сраженията. При описанието на Кара-Агашкия бой читателътъ не усѣща какъ „Земята майка“ пѣшка съ нови трупове усѣта“ макаръ авторътъ да го казва, по го казва между другото. Маниерътъ на автора напомня Вацова, сжщо и стихътъ му.

Списание „Демократически Прѣгледъ“, инига X — декември 1914 год.:

Между тия опити можемъ да споменемъ тукъ поемата на Арсени Йовковъ, „Люле-Бургазъ“ (Варна 1913 г.) и „Пѣсенъ за селяка“ отъ С. Чилингировъ (София 1914 г.). Работата на А. Йовковъ е единъ опитъ да се разкажатъ събитията, както сж се редили. Въ поемата тѣ сж свързани съ юнашкитѣ дѣния на войника Данко, бѣденъ рибаръ, който става сетитѣ единъ отъ безименитѣ герои на Люле-Бургазкия бой. Въ нѣколко картини авторътъ ни разказва за възоритѣ прѣвъ войната, заминаването и пращането на войницитѣ, по-важнитѣ походи и побѣди и най-сетитѣ връщането на героитѣ.

Има твърдѣ много чувство въ тая поема; говори въобще за единъ нѣжепъ темпераментъ.

(„Българската литература и Балканската война“ — А. Лечевъ).

Списание „Знание“, инига 4—1913 г.:

Героятъ на поемата е единъ простъ варненецъ, войникъ отъ 8 приморски полкъ. Той има млада жена и три милчки дѣтица, които остава и заминава да се бие за отечеството. Въ боя при Кара-Агачъ той пада и умира безвѣстно.

Слѣдъ врѣме полкътъ се връща, но мжжътъ на Борна и бащата на нейнитѣ клети сираци е останалъ нѣкъдѣ въ Тракия, задрѣмалъ въ ченъ сплнъ. Неговата варка сега вече оста-

ва безъ стопанинъ, тя е разбита, прѣсната. „Безъ кормило, безъ лопата“ —

Плискатъ, ударятъ я вълнитѣ
Катъ играчка на моето:
Ту подемнатъ я нагорѣ,
Ту я блѣснатъ въ ширинето.
(Стр. 46).

А нощъ, когато ватрепятъ бисернитѣ звѣзди и се зададе кървавиятъ мѣсецъ, нѣкакъвъ силуетъ се очертава на разбитата въ морето варка, нѣкаква сѣнка заскита по тъмнитѣ вълнолми. Сама — самичка се „движи“ тя въ мрачината сѣнно и бавно, вѣтърътъ отивва черното бѣло отъ главата ѣ и тя се спира въсепианото като вторачва въоръ въ морето и сочи нѣщо неподвижна и сѣниена; стѣкленитъ ѣ очи блѣщукатъ, ти мѣлви нѣщо, а дѣтски ржници я дърпатъ безнадежно. Кървавиятъ мѣсецъ поглежда отъ задъ облацитѣ и вижда:

Три дѣтица боси, бѣдни,
Три дѣтица, насълевени
Отъ боязнь неусѣтна,
Молещи се полугласно
Къмъ майка безотвѣтна.
(Стр. 48).

Но майката се е побъркала отъ тѣжа за склпия съпругъ и прѣдъ ужаса на своето безнаходно положение.

Трѣбва да се поздравя авторътъ, дѣто не се е увлѣкълъ въ шовинистичнитѣ излияния на разни признати и непризнати наши „поети“, които нито въ едно свое стихотворение не

продумаха за послѣдствията на войната за сѣмейството и дома.

(Изъ рецензия „Поети на война“, та — В. С.)

„Прѣпорецъ“ — брой 9 1913 год.:

Поемата заслужава да се прочете поради лекостта на стихътъ и увлѣкателния сюжетъ, които третира.

В-нъ „Русенско ехо“ (бр. 191—1913 г.):

„Едно ново творение иде да освѣжи българската литература. Подъ впечатлението на войната Арсени Йовковъ е написалъ една цѣнна художествена поема, която буди възторгъ у четеца. Тя ви прѣнася въ оная епопея, която създаде българския войникъ и ви кара да прѣживѣте днитѣ на Люле-Бургазкия бой. Изпѣстрена съ живи описания и картини, написани съ лекъ, звученъ и художественъ свикъ, поемата на А. Йовковъ е единъ талантливъ трудъ въ нашата поезия. Особено картинно е прѣдставенъ Люле-Бургазкия бой. Прѣпорѣчваме горещо на българ. публика новия трудъ на А. Йовковъ.“

Съ голѣма радостъ приветствуваме труда на г-нъ Арсени Йовкова и бихме желали той да не липсва отъ дома на всеки истински българинъ.

Нека се носи отъ нѣкъ въ нѣкъ безсмъртната слава на българската мощъ и да буди вѣра въ свѣтлата бжнина народна.

Брабанцио.

зия, обаче и до сега не е прѣжарана водата прѣз горната улица, макаръ че тя е урегулирана още прѣз 1912 г. Живущитѣ тамъ жители сѫ принудени да носятъ вода за пиене отъ дълги разстояния, което при пѣком нѣщастии случаи би било особено лошо.

Обръщаме вниманието на г. кмета и общинскитѣ инженери.

Слабо производство. Европейската война докара не малко крахъ и за производството на кашкавалъ и сирене. Мнозина търговци още не сѫ продали миналогодишната си стока, понеже нѣма търсения. Както се забѣлѣзва, въ Варненския и Шуменския окрѣзи, даже и другадѣ, търговцитѣ не сѫ ангажирани, както други години, мандритѣ. И тази година производството на сирене и кашкавалъ ще бѣде много слабо, ако не се измѣнятъ обстоятелствата.

Частъ отъ дошлитѣ тукъ отъ Австрия пѣлници, слѣдъ едно мѣсечно държане въ карантината, бидоха освободени и сега се лутатъ не-мили не-драги безъ работа. Дѣлгъ се налага на гражданитѣ да се притекатъ на помощ на тѣзи нещастници кой съ каквото може. Особена длъжностъ е на прѣдприемачитѣ, които иматъ вѣсти държавни или общински прѣдприятия, да ги настанятъ на работа, съ което ще ползватъ и себе си и тѣзи нещастници.

Учрѣдителния конгресъ на съюзенитѣ дружества на инвалидитѣ въ България, който се състоя на 31 мартъ т. г. въ София, е взелъ слѣднитѣ три резолюции:

ПЪРВА РЕЗОЛЮЦИЯ.

Учрѣдителния конгресъ на съюзенитѣ дружества на инвалидитѣ въ България, отъ засѣданieto си отъ 31 мартъ 1915 год. рѣши:

1). Българскитѣ инвалиди, безъ да окаяватъ съдбата си, се виждатъ принудени да заявятъ на обществото, какво при днешнитѣ инвалидни пенсии и при царското общественно унижение, тѣхнитѣ челяди сѫ голи, боси и гладуватъ;

2). Грижитѣ на Народното Събрание за съдбата на инвалидитѣ отъ войната бѣха само лицеизритни и не сѫ припесни до сега, освѣтъ голи обнадеждавания; и

3). Тѣй като българскитѣ народъ, който навѣри въ себе въторгъ да прояви занеденъ героизмъ, ще има и достолепие да посрѣщне вола на своитѣ свѣтли жертви, то — всѣки инвалидъ трѣбва да не жали трудъ и врѣме, за да сдружи въ своя край инвалидитѣ и да ги присѣдини къмъ съюза на инвалидитѣ въ България, та така да бѣде ефикасенъ позива на къмъ обществото.

ВТОРА РЕЗОЛЮЦИЯ

Сѣщиятъ конгресъ, като взе прѣдъ видъ:

1). Че българскитѣ граждани, които пожертвуваха радостта на живота си за дѣлото на своята родина — инвалидитѣ отъ войната — сѫ докарани до просѣпка тояга, благодарение на необяснимо прѣнебрежение отъ Държавата и отъ обществото; и

2). Че това положение подрива всѣка основа на гражданска самопожертвувателностъ и на човѣшки идеализмъ въобще,

Рѣши да протестира:

1). Че за приетия отъ народното събрание законъ за увеличение пенсинѣ на (инвалидитѣ колкото и да е той жестоко позадоволителенъ) не се узакониха бюджетни ресурси; и

2). Че законътъ за привилегии на инвалидитѣ, макаръ и съвѣтъ не сериозенъ, биде изоставенъ отъ народното събрание.

ТРЕТА РЕЗОЛЮЦИЯ

Сѣщиятъ конгресъ, като взе прѣдъ видъ:

1). Че при днешнитѣ невъзможни инвалидни пенсии въ България об-

ществена благотворителностъ трѣбва изѣло да се насочи къмъ прѣко подпомагане на инвалидитѣ отъ войната;

2). Че за тази цѣль инвалидитѣ въ царството сѫ организирани и сѫ намѣрили поддръжката на елита отъ милишето гражданство; и

3). Че обществената благотворителностъ за героитѣ не е даване милостини, а е зачитане подвига и, прочие, тази благотворителностъ не може да се рѣководи отъ нѣкакви членове на реквизиц. комисии, отъ хората на тила и дезертиритѣ, Рѣши И.

1) Осжда дѣйствието на „дружеството за покровителствуване на инвалидитѣ въ София“, което съ нищо не застъпва каузата на инвалидитѣ нито прѣдъ Камарата, нито прѣдъ обществото, а играе много осждителна роли за прѣтѣпяване на обществената отзивчивостъ, като отрича всѣка помощъ на инвалидитѣ, охуля ги прѣдъ народа и чрѣзъ казионни мѣроприятия събира суми за своето непонятно „покровителство“;

2). Апелира къмъ благотворителитѣ и къмъ народа да не даватъ своята лепта на тоя абсурденъ за домакинския строй въ страната ни и осждителенъ въ своя съ нищо неоправданъ съставъ, комитетъ; и

3). Изказва своя протестъ, че централната властъ е наложила на общинитѣ въ Царството да отдѣлятъ 10/0 отъ бюджетитѣ си годишно за касата на тоя комитетъ.

Свъртменна мисль. Излѣзе № 27 (първа книжка отъ третото тримѣсечие) отъ седмичн. приложение на сп. „Свъртменна мисль“ съ слѣдното съдържание: 1. Гр. Чешмеджиевъ, „Спасителниятъ неутрализаторъ“; 2. К. Коларовъ. Изъ кой пѣтъ? 3. Д-ръ В. Неновъ. Медицинската помощъ за бѣднитѣ; 4. Т. Т. Икономически бѣлѣжки за Индия; 5. Людмилъ Стояновъ. Пѣсенъта на нивата; 6. Йорданъ Пивковъ. Балканъ, разказъ; 7. Изъ чуждин печатъ: Колко ще воюва Русия. — Литературното наследство на Толстой. — Разрушена Полша. — Войствената французойка-феминистка. — Войната освѣтена отъ Евангелието и пр. 8. Общи бѣлѣжки за войната, разни и книжнина.

Излиза всѣка сѣбота. Едно примѣсечие има 13 книжки и струва 2-50 л. прѣдплатени.

До Г-на Главния Директоръ на Нар. Осн. Д-во „Балканъ“ въ София.

Получихъ отъ вашия прѣдставителъ тукъ, г-нъ Вл. Ст. Явашчиевъ, сумата отъ триста шестдесетъ лева, принадлежаща ми се отпѣта за сполетѣлата ме злополука на 18 февруарий т. г. при падане отъ столъ.

За наврѣмненото изплащане на горната сума ви изказвамъ моята благодарностъ и ви моля да приемете отличното ми къмъ васъ почитание: Варна, 4.IV 1915 г. Н. Кривошияковъ.

Продава се къща въ V уч., ул. „Ангелъ Кичевъ“ № 669/40, съ три стаи, салонъ, дюгелъ, мутфакъ и чешма въ двора, съ общо пространство 261 кв. м.

За споразумение при собственика на къщата, или при Василъ Георгиевъ ходатай на улица „Съборна“, на пазарния площадъ, срѣщу стопанското училище.

Цвѣтши Коренчета теменуги, парички, немезабравки, самокитки и ягоди се продаватъ по 5 ст. въ V уч., ул. „Каблешковъ“ домъ № 40.

Важно за фабрикантитѣ на спиртни питиета.

Имамъ за продажъ голѣмо количество праздни бурета за разни спиртни питиета, събиращи по 35 и 50 кгр., изработени отъ сухъ бѣлъ дѣбъ.

Също продавамъ и качета за сирене, разни голѣмнини.

Василъ Тодоровъ — Провадия.

Провадийско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1694

гр. Провадия, 30 мартъ 1915 год.

На 20 априль и 6 май 1915 год. отъ 10 до 12 часа прѣдъ обѣдъ, въ канцеларията на общин. управление, ще се произведатъ публични търгове, съ явно наддаване, а именно: на 20 априль т. г. съ съкратенъ срокъ, за отдаване на наемател и посѣвяне съ земеделско производство, за три год., 40 декара отъ мерата на с. Ендже кѣй; въ мѣстността „Чаллъка“, за фондъ подобряване на скотовѣдството, и на 6 май т. г., за отдаване на закупувачъ събирането прихода отъ сергийно право, за врѣме една година, начина отъ 1 януарий до 31 декемврий тази год.

Първоначалната оцѣнка на прѣдприятието сергия е 3500 лева, а на мѣстото за фонда подобряване скотовѣдството — 1 левъ на декара за една год.

Залогътъ за правоучастие въ търга е 5/0 върху първоначалната оцѣнка. — Законътъ за общественитѣ прѣдприятия е задължителенъ на конкурентитѣ. Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ денъ и часъ въ канцеларията на общин. управление.

Кметъ: Н. Петровъ

Секретаръ: Д. Диканаровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1696.

гр. Провадия, 30 мартъ 1915 год.

На 7 май т. г., отъ 10 до 12 часа прѣди обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление, ще се произведатъ търгове, съ явна конкуренция, за продажбата на празни градски мѣста, а именно: 1) индустриаленъ кварталъ въ горната частъ на града, парцели № № 18, 19, 20, 21 и 28; 2) индустриалния кварталъ долната частъ на града, парцели № № 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 36, 37, 38, 39, 40, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, и 3) мѣстата за дворища въ долната и горната частъ на града, въ кварталъ № № 124, 125, парцелъ 2; въ кварталъ № 122, парцелъ 1 и въ кварталъ № 117, парцелъ 5; въ кварталъ № 115, парцели 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 7; въ кварталъ № 121, парцели 9 и 10; въ кварталъ № 116, парцели: 1, 2, 9, 10 и 11; въ кварталъ № 207, парцелъ 7; въ кварталъ № 107, парцелъ 93; въ кварталъ № 85а, парцелъ 3; въ кварталъ № 111, парцели: 19, 14 и 15; въ кварталъ № 106, парцели 76 и 75; въ кварталъ № 100, парцели: 118, 117 и 115, въ кварталъ № 137, парцелъ 9, въ кварталъ № 105, парцелъ 57; въ кварталъ № 20а, парцелъ 8; въ кварталъ № 112, парцелъ 23; въ кварталъ № 116, парцелъ 3.

Желающитѣ да взематъ участие въ тия търгове трѣбва да се съобразятъ съ закона за общественитѣ прѣдприятия. — Разносикитѣ за публикация на настоящето сѫ за смѣтка на купувачитѣ.

Кметъ: Н. Петровъ

Секретаръ: Д. Диканаровъ.

Ясхтепенско Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 812.

с. Ясх-тепе, 2 априль 1915 година

Общинското управление обявява на интересующитѣ се че, на 19 априль 1915 год., отъ 2 до 4 часа слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление ще се произведе съ съкратенъ срокъ публиченъ търгъ, съ явно наддаване, за отдаване на наемател ползуването отъ частната мера на жителитѣ отъ с. Ясх-тепе, съ пѣтъ на добитѣкъ или покосиване сѣно, въ мѣстността „Сюрекъ мерасъ“, отъ около 2000 декара, съ граници: отъ Гидикъ-бунаръ, покрай Ясхтепенскитѣ ниви подъ Дерекѣйския пѣтъ и отъ тамъ на юго-изтокъ до Керичлика моста и отъ тамъ по рѣката до Гидикъ-бунаръ, за врѣмето отъ датата на сключването на договора до 1 октомврий 1915 година.

Първоначалната цѣна на това прѣдприятие е 1000 лева. — Искания залогъ за правоучастие въ търга е 50 лева. — Чл. 12 отъ законъ за общественитѣ прѣдприятия не е задължителенъ. — Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ денъ и часъ въ канцеларията на общин. управление.

Помощ. Кметъ: М. Петковъ

Секр.-Бирникъ: П. Стояновъ

Невшанско Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 563

с. Невша, 6 априль 1915 година

Невшанското Селско Общинско Управление обявява, че на 20 априль т. г. отъ 2—5 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията си ще произведе публиченъ явно наддавателенъ търгъ за продажбата на двата общински биваскойсни а именно: 1 на 8 год., косъмъ сивъ, бѣлѣзи: опашката бѣло, лѣвото ухо разцѣпено и отъ задъ ойма а втория на 8 год. косъмъ бѣло-сивъ, бѣлѣзи: дѣното ухо стрѣлохо а лѣвото разцѣпено.

Залогъ за правоучастие въ търга се изисква 50/0 върху първоначалната имъ оцѣнка.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ денъ въ общинската канцелария.

Кметъ: Я. И. Поповъ

Секр.-Бирникъ: Г. Хр. Шипановъ

Купувамъ акции и облигации

отъ всички дружества и банки.

Справка редакцията на в. „Св. Гласъ“ за П. Д.

БЪЛГАРСКИ ПЪРВОКАЧЕСТВЕНЪ ЦИМЕНТЪ

се намира постоянно въ голѣмо количество въ крупния складъ за строителни материали на Н. Наумовъ & Ив. Стефановъ — Варна.

Цѣна много износна.

Дава се подъ наемъ на смѣтка отдѣленъ апартаментъ съ 4—6 отай, клоазетъ, водопроводъ и канализация въ III уч. улица „Охридска“ до хотелитѣ „Орелъ“ и „Москва.“

Могатъ да се даватъ и стан не мобилирани.

Споразумение Ив. Хр. Шотовъ, магазинъ „Киличъ Андрей.“